

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-15>

УДК 005.21:330.341.1:005.922:338.24

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ІННОВАЦІЙНО АКТИВНИХ ЛОГІСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

FEATURES AND PROBLEMS OF STRATEGIC MANAGEMENT IN THE CONTEXT OF FORMING INNOVATIVE POTENTIAL AND ENSURING THE SOCIO-ECONOMIC SECURITY OF INNOVATION-ACTIVE LOGISTICS ENTERPRISES

Бліхар В'ячеслав Степановичдоктор філософських наук, професор,
Львівський державний університет внутрішніх справ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7545-9009>**Blikhar Viacheslav**

Lviv State University of Internal Affairs

У статті проаналізовано основні теоретичні аспекти та практичні підходи до стратегічного управління інноваційно активними логістичними підприємствами в контексті формування їх інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки. Метою статті є дослідження особливостей та виявлення проблем стратегічного управління в контексті формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств. Доведено, що ефективна реалізація інноваційної стратегії на логістичних підприємствах вимагає високої адаптивності до змін зовнішнього середовища та комплексної системи захисту й забезпечення соціально-економічної стійкості. Запропоновано параметричну модель, яка враховує взаємозв'язки між основними факторами впливу на рівень безпеки, а саме між фінансовою, кадровою та цифровою безпекою, управлінською зрілістю, рівнем бізнес-ризиків та інноваційним потенціалом.

Ключові слова: інноваційний потенціал, логістичні підприємства, стратегічне управління, соціально-економічна безпека, рівень інноваційної активності, ризики, загрози, параметрична модель.

The article analyzes the main theoretical aspects and practical approaches to strategic management of innovation-active logistics enterprises in the context of developing their innovation potential and ensuring socio-economic security. The purpose of the study is to investigate the specific features and identify the key challenges of strategic management aimed at fostering innovation capacity and safeguarding the socio-economic stability of logistics enterprises that actively implement innovations. The essence of strategic management is defined as the development and implementation of long-term development plans that ensure the effective use of modern technologies, the strengthening of economic resilience of business entities, and the optimization of production processes, alongside the implementation of mechanisms to counteract strategic threats. It is demonstrated that the effective implementation of innovation strategies in logistics enterprises requires both a high level of adaptability to external environmental changes and a comprehensive system for protecting socio-economic resilience. A parametric model is proposed, which considers the interrelations between the main influencing factors on enterprise security, including financial, personnel, and digital security, managerial maturity, business risk level, and innovation potential. This model allows for the assessment of the impact of each parameter on the overall socio-economic security of logistics enterprises. The study reveals the key problems of strategic management in the context of innovation potential development and security assurance, in particular: (1) underestimation of risk management; (2) fragmentation of strategic controlling systems; and (3) lack of coordination between innovation initiatives and enterprise security systems.

Keywords: innovation potential, logistics enterprises, strategic management, socio-economic security, level of innovation activity, risks, threats, parametric model.

Постановка проблеми. В сучасних умовах невизначеності і стрімкої трансформації глобального економічного простору та під впливом викликів і небезпеки війни росії проти України істотно посилилася геополітична нестабільність та спостерігається активізація процесів зростання технологічної конкуренції, що, своєю чергою, провокує виникнення вагомих викликів логістичним підприємствам. Зазначені тенденції обумовлюють необхідність забезпечення стійкого розвитку логістичних підприємств із урахуванням можливостей реалізації інноваційного потенціалу та гарантування соціально-економічної безпеки. Особливої актуальності та гостроти вирішення даних питань набуває в країнах транзитивного типу, до яких належить і Україна, адже, забезпечення сталого розвитку суб'єктів господарювання в умовах, де логістична структура виконує не лише економічну, а й стратегічну функцію в умовах війни, є надзвичайно важко та проблематично. З іншої сторони, запровадження інновацій та стимулювання інноваційного розвитку логістичних підприємств виявляється інструментом підвищення їх конкурентоспроможності, а ігнорування викликів сучасності призводить до недостатнього рівня стратегічного управління, спричинює дефіцит адаптивних моделей управління, обмежує доступ до технологічних ресурсів і послаблює інтеграційні процеси у глобальні інноваційні мережі.

Натомість, соціально-економічна безпека інноваційно активних логістичних підприємств виявляється багатофакторним поняттям, що зводиться не лише до забезпечення фінансової стабільності підприємства, а й охоплює механізми забезпечення його спроможності протидіяти загрозам внутрішнього і зовнішнього середовища та формувати заходи збереження трудового потенціалу, кіберстійкості й цифрової безпеки. Тому, врахування основних тенденцій соціально-економічної безпеки логістичних підприємств допомагає сформувати ефективну систему стратегічного управління суб'єктами господарювання на засадах їх корпоративного розвитку та інноваційності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Варто визнати, що проблемні питання управління інноваційною діяльністю логістичних підприємств та формування комплексного підходу до розгляду їх інноваційного потенціалу й соціально-економічної безпеки досі залишаються недостатньо дослідженими й потребують поглибленого вивчення, адже,

існуючі концепції базуються на розгляді технологічних аспектів та фінансових індикаторів, а соціальні ризики, фактично, ігноруються. Зокрема, Д. Калінін [1, с. 31] акцентує увагу на необхідності формування ефективної системи управління інноваційним потенціалом та стверджує, що досягнення бажаних результатів потребує вагомих змін, зокрема, щодо управління інноваціями в специфічних умовах функціонування підприємств логістичної галузі. В даному контексті, слушним є зауваження Н. Коваленко та Ю. Малахової [2], які дійшли висновку, що в сучасних умовах господарювання для суб'єктів господарювання постає значна кількість викликів і небезпек, що пов'язані із дефіцитом фінансових ресурсів, необхідних для фінансування досліджень та інноваційних розробок, а також на забезпечення інтеграції новітніх технологій у виробничий процес. При цьому, стратегічне управління інноваційною діяльністю полягає у розробленні та впровадженні довгострокових планів розвитку, які передбачають ефективне використання сучасних технологій, підвищення економічної стійкості суб'єктів господарювання та оптимізацію виробничих процесів. Досягнення бажаного ефекту неможливе без реалізації організаційно-економічної, маркетингової, інформаційної та соціальної функцій діяльності підприємства, а також без застосування спеціальних організаційно-правових, економічних та соціально-психологічних методів. Саме соціально-економічний аспект, на думку Т. Богданець [3, с. 283] відіграє ключову роль, адже, соціально-економічні фактори є вкрай важливими та мають вагомий вплив на формування логістичних стратегій підприємства та на особливості стратегічного планування безпекових механізмів. В. Командровська [4] та О. Музменко-Козловська [5, с. 30] зазначають, що інновації виявляються найбільш оптимальним інструментом реалізації соціальних заходів та ініціатив, що дозволяє економічно активним підприємствам ефективно вирішувати суспільні проблеми.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. В окремих дослідженнях [6; 7] вже доведено вагомість запровадження безпекових механізмів для інноваційно активних підприємств, що здійснюють свою діяльність в умовах невизначеності та впливу на них чинників зовнішнього глобального середовища. Проте, соціальні аспекти не були безпосереднім предметом вивчення та не враховувалися особливості діяльності підприємств логістичної сфери, які в умо-

вах запровадження спеціального правового режиму воєнного стану вкрай ускладнилися та потребують швидкої адаптації до динамічних змін внутрішнього і зовнішнього середовища. Саме тому ефективне стратегічне управління в контексті формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств переміщується на передній план, набуває особливої вагомості й актуальності та потребує глибокого вивчення.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження особливостей та виявлення проблем стратегічного управління в контексті формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств.

Відтак, у статті використовуються загальнонаукові та спеціальні методи економічного аналізу та теорії наукового пізнання. Визначення сутності стратегічного управління в контексті формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств та встановлення його особливостей здійснено із використанням методу системного аналізу, спостереження, порівняння, синтезу та наукової абстракції. Прикладні дослідження та формування параметричної моделі стратегічного управління в контексті формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств проведено за допомогою методу параметричного аналізу, методу експертних оцінювань, розрахунково-аналітичного методу, факторного аналізу та графічного методу. Для формування висновків за результатами аналізу використано метод узагальнення та систематизації.

Інформаційна база дослідження побудована на працях провідних вітчизняних та зарубіжних вчених, а також на звітних даних 27 вітчизняних та транскордонних логістичних компаній, що задекларували вагомі показники запровадження інновацій впродовж 2021–2024 рр.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз наявних наукових джерел висвітлення проблемних аспектів та особливостей стратегічного управління в контексті формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств дозволяє стверджувати, що єдиного наукового

підходу до розгляду тематики дослідження не існує. Більше того, в наукових джерелах, здебільшого, основні акценти ставляться на окреслення базових підходів до стратегічного управління інноваційно активними підприємствами без чіткої аргументації особливостей такого стратегічного управління підприємствами логістичної сфери, а емпірична верифікація таких досліджень, фактично, відсутня. Що стосується інтеграції соціально-економічних параметрів безпеки інноваційно активних логістичних підприємств, то варто відзначити поверховість таких досліджень та недостатню розкритість теоретичних й практичних обґрунтувань. Очевидно, що окреслена проблематика потребує поглибленого вивчення.

Для дослідження особливостей та проблем стратегічного управління для формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств вважаємо за доцільне побудувати параметричну модель, в якій основними показниками визначити ІР (Інноваційний потенціал), РБ (Рівень бізнес-ризиків), УЗ (Управлінську зрілість), ФБ (Фінансова безпека), КЗ (Кадровий захист), ЦБ (Цифрова безпека), СЕБ (Соціально-економічна безпека). Основні характеристики такої моделі систематизуємо у табл. 1.

Для проведення аналітичних досліджень обрано 27 вітчизняних та транскордонних логістичних компаній, що задекларували вагомі показники запровадження інновацій впродовж 2021–2024 рр., та успішно здійснюють свою економічну діяльність в умовах нестабільності та невизначеності. Для кожного із аналізованих підприємств розраховано показники соціально-економічної безпеки та побудовано зважену модель стратегічного управління для формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств, використовуючи формулу 1.

$$\text{СЕБ} = n_1 \cdot \text{ІР} - n_2 \cdot \text{РБ} + n_3 \cdot \text{УЗ} + n_4 \cdot \text{ФБ} + n_5 \cdot \text{КЗ} + n_6 \cdot \text{ЦБ}, \quad (1)$$

де:

n_i — вагові коефіцієнти стратегічного впливу, уточнені методом головних компонент з подальшою лінеаризацією експертних оцінювань, в результаті чого отримані наступні середньозважені коефіцієнти: $n_1 = 0,24$; $n_2 = 0,19$; $n_3 = 0,18$; $n_4 = 0,15$; $n_5 = 0,13$; $n_6 = 0,11$.

Водночас, необхідно зазначити, що такий параметр як інноваційний потенціал (ІР) пояснює 25 % варіативності інтегрального показ-

Таблиця 1

**Основні параметри моделі стратегічного управління
для формування інноваційного потенціалу та забезпечення
соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств**

№ п/п	Позначення	Параметр	Характеристика
1.	ІР	Інноваційний потенціал	Кількість впроваджених інновацій, витрати на НДДКР
2.	РБ	Рівень бізнес-ризиків	Інтенсивність внутрішніх і зовнішніх загроз
3.	УЗ	Управлінська зрілість	Ступінь впровадження стратегічного управління
4.	ФБ	Фінансова безпека	Платоспроможність, рентабельність, ліквідність
5.	КЗ	Кадровий захист	Кваліфікація персоналу, плинність кадрів, система мотивації
6.	ЦБ	Цифрова безпека	Захищеність ІТ-інфраструктури, цифрова грамотність працівників
7.	СЕБ	Соціально-економічна безпека	Інтегральний показник, розрахований на основі вищевказаних параметрів

Джерело: власна авторська розробка

ника рівня соціально-економічної безпеки логістичних підприємств, що досліджуються, тоді як бізнес-ризиків (БР) мають зворотній, однак, дещо менший негативний вплив (19 %). Зазначене доводить, що підвищення інноваційного потенціалу логістичних підприємств на 10 % обумовлює зростання рівня їх соціально-економічної безпеки на 24 %, а зниження бізнес-ризиків на 10 % призводить до зміцнення соціально-економічної безпеки логістичних підприємств на 19 %.

На наступному етапі досліджень проведено ранжування досліджуваних підприємств за рівнем їх соціально-економічної безпеки та встановлено, що обрані для аналізу логістичні підприємства за спільними ознаками розділилися на три групи: (1) група А – логістичні підприємства із високим рівнем соціально-економічної безпеки (0,75–1,00), до якої увійшло 6 логістичних компаній; (2) група Б – логістичні підприємства із помірним рівнем соціально-економічної безпеки (0,50–0,74), до якої увійшло 11 логістичних компаній; (3) група С – логістичні підприємства із низьким рівнем соціально-економічної безпеки (<0,49), до якої увійшло 10 логістичних компаній.

При цьому, найбільш вагомим фактором впливу на рівень соціально-економічної безпеки логістичних підприємств групи А стала ефективна робота із кадровим потенціалом ($KЗ > 70$) та значний рівень фінансової безпеки ($ФБ > 0,65$). Натомість, найбільш вагомим дестабілізуючим чинником соціально-еконо-

мічної безпеки логістичних підприємств, за рахунок чого встановлено низький її рівень для логістичних підприємств групи С, є рівень цифрової безпеки ($ЦБ < 0,40$), що своєю чергою, доводить низький рівень інвестування у кібербезпеку підприємств та у забезпечення їх кіберзахисту.

Істотно знижують рівень соціально-економічної безпеки логістичних підприємств і кадрові чинники. Встановлено, що при зростанні рівня кадрової безпеки на 15 %, рівень соціально-економічної безпеки зростає лише на 2 %. Тому, можна стверджувати, що такий параметр моделі як кадровий захист є так званою повільною змінною, що передбачає можливість зміцнення рівня соціально-економічної безпеки логістичних підприємств за її рахунок лише у довгостроковому періоді. На рис. 1 сформуємо схематичне відображення параметричної моделі стратегічного управління для формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств.

У практичній діяльності таку модель варто інтегрувати в існуючі Balanced Scorecard через окрему безпеково-інноваційну перспективу, в якій основне фокусування спрямувати на підвищення інноваційного потенціалу в середньому на 8 % за рік; на зниження бізнес-ризиків в середньому на 5 % в рік; на зміцнення цифрової безпеки та досягнення її рівня не менше 0,60, а також на зміцнення фінансової безпеки.

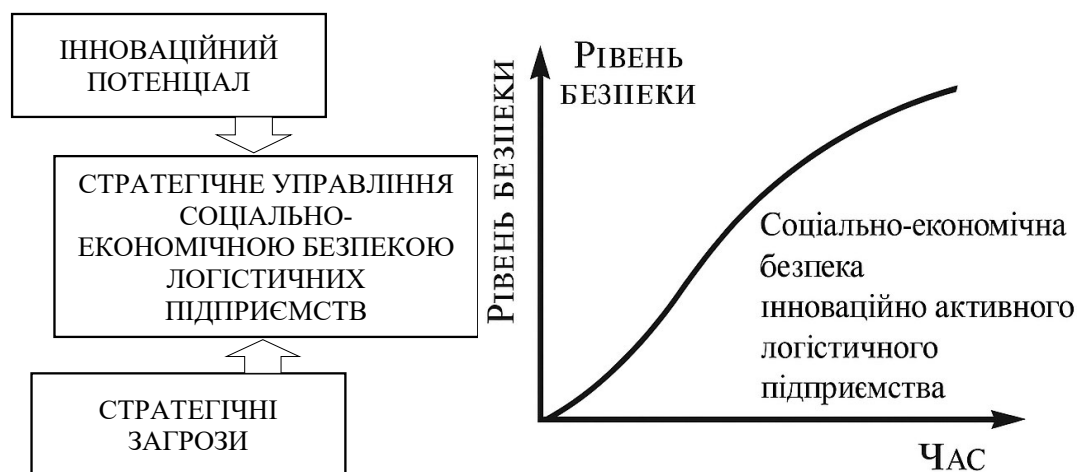

Рис. 1. Параметрична модель стратегічного управління для формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств

Джерело: власна авторська розробка

Стає очевидним, що проведені дослідження говорять про наявність певних проблем формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств, а для окреслення стратегічних пріоритетів управління логістичними підприємствами виникає потреба в розумінні цих проблем та пошуку методів їх швидкого вирішення. Тому, сформуємо найбільш вагомі проблеми стратегічного управління для формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств:

- існування значних диспропорцій між інноваційними та захисними інвестиціями логістичних підприємств, що проявляється у пріоритетності фінансування технологічних інновацій за рахунок обмеження фінансування заходів цифрової безпеки та кіберзахисту;

- фрагментарність процесів оцінювання ризиків, що полягає у розрахунку фінансових індикаторів, а використання комплексних карт ризиків (операційних та стратегічних) спостерігається лише у 7 досліджених логістичних підприємств;

- неефективність системи стратегічного контролінгу – більшість логістичних підприємств не пов'язують показники інноваційної діяльності з параметрами соціально-економічної безпеки, внаслідок чого ускладнюється процес коригування стратегій.

Отже, підсумовуючи результати проведених досліджень, можна стверджувати, що

запропонована параметрична модель доводить обґрунтованість синтезу інноваційних, ризикових та безпекових аспектів діяльності логістичних підприємств.

Висновки. Таким чином, на підставі отриманих результатів дослідження особливостей та виявлення проблем стратегічного управління для формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств можна констатувати, що інноваційний потенціал є визначальним фактором забезпечення їх стійкості та конкурентоспроможності в умовах динамічних змін внутрішнього та зовнішнього середовища, а також під впливом чинників війни росії проти України. Однак, встановлено, що активізація інноваційного розвитку логістичних підприємств істотно залежить від рівня їх технологічної забезпеченості, від фінансової стабільності та ефективності організаційних заходів й вираженої кадрової політики. Що стосується соціально-економічної безпеки логістичних підприємств, то виявлено, що в умовах інтенсифікації процесів впровадження інновацій забезпечення достатнього її рівня потребує нових підходів до управління ризиками, формування інноваційної сучасної системи цифрової трансформації та захисту інформаційних ресурсів, а також запровадження інструментів стратегічного контролінгу. Нівелювання зазначених аспектів на логістичних підприємствах загрожує зниження ефекту від запровадження інновацій.

За допомогою технології системного аналізу сформовано параметричну модель

стратегічного управління для формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств, яка дозволяє інтегрувати оцінку інноваційного потенціалу, рівня впливу бізнес-ризиків, управлінську зрілість логістичних підприємств, а також їх фінансову, кадрову й цифрову безпеку. Запропонована модель може бути адаптована до умов діяльності логістичних підприємств та використовуватися з метою стратегічної діагностики та оптимізації ресурсного розподілу, адже, апробація такої моделі показала, що найбільший вплив на рівень соціально-економічної безпеки логістичних підприємств мають інноваційний потенціал

та бізнес-ризиків. Водночас, параметричний аналіз дозволив виявити ключові проблеми забезпечення соціально-економічної безпеки логістичних підприємств, серед яких низький рівень цифрової безпеки та кадрової безпеки.

З метою підвищення ефективності стратегічного управління для формування інноваційного потенціалу та забезпечення соціально-економічної безпеки інноваційно активних логістичних підприємств необхідним виявляється застосування параметричної моделі для проведення комплексних оцінювань діяльності суб'єктів господарювання, зміцнення кадрової безпеки та цифрової інфраструктури, а також інтегрування показників інноваційного розвитку в систему Balanced Scorecard.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Калінін Д. О. Формування організаційно-економічного механізму управління розвитком інноваційного потенціалу підприємств в умовах швидких змін. *Економіка: реалії часу*. 2024. № 5 (75). С. 31–42. DOI: <https://doi.org/10.15276/ETR.05.2024.4>
2. Коваленко Н., Малахова Ю. Стратегічне управління інноваційною діяльністю аграрних підприємств України. *Економіка та суспільство*. 2025. № 71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-155>
3. Богданець Т. Механізм формування логістичної стратегії системи економічної безпеки агропромислових підприємств в контексті економіко-математичного моделювання. *Вісник Хмельницького національного університету*. Серія: Економічні науки. 2025. Вип. 342(3(2)). С. 281–285. DOI: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3\(2\)-43](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(2)-43)
4. Командровська В. Моделювання механізму управління інноваційним забезпеченням сталого розвитку підприємства. *Економіка та суспільство*. 2024. № 65. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-141>
5. Музиченко-Козловська О. В. Стратегія покращення інноваційної діяльності підприємства на засадах сталого розвитку. *Економіка: реалії часу. Науковий журнал*. 2024. № 2(72). С. 30–38. DOI: <https://doi.org/10.15276/ETR.02.2024.4>
6. Blikhar V., Kopytko M., Lychenko I., Vinichuk M., Polishchuk R. Assessment of the level of economic security of innovative enterprises: economic and legal aspect. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*. 2021. Vol. 3(38). P. 240–248. DOI: <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v3i38.237453>
7. Blikhar V., Vinichuk M., Samilo A., Shyshko V., Hurkovskyi D. Institutionalisation of innovative activity of Enterprises in the System of strengthening Economic Security of business entities in the context of globalisation of the processes of post-war Economic recovery of Ukraine on the basis of innovative development. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*. 2024. Vol. 5(58). P. 460–469. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.58.2024.4475>

REFERENCES:

1. Kalinin, D. O. (2024). Formuvannia orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu upravlinnia rozvytkom innovatsiinoho potentsialu pidpriemstv v umovakh shvydkykh zmin [Formation of the organizational and economic mechanism for managing the development of enterprises' innovation potential under conditions of rapid change]. *Economics: Realities of Time*, no 5(75), pp. 31–42. DOI: <https://doi.org/10.15276/ETR.05.2024.4>
2. Kovalenko, N., & Malakhova, Y. (2025). Stratehichne upravlinnia innovatsiinoiu diialnistiu ahrarnykh pidpriemstv Ukrainy [Strategic management of innovation activity of agricultural enterprises in Ukraine]. *Economics and Society*, no. 71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-155>
3. Bohdanets, T. (2025). Mekhanizm formuvannia lohystychnoi stratehii systemy ekonomichnoi bezpeky ahro-promyslovykh pidpriemstv v konteksti ekonomiko-matematychnoho modeliuвання [Mechanism of formation of a logistic strategy for the economic security system of agro-industrial enterprises in the context of economic and mathematical modelling]. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, no. 342(3(2)), pp. 281–285. DOI: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3\(2\)-43](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(2)-43)

4. Komandrovskaya, V. (2024). Modeliuvannya mekhanizmu upravlinnia innovatsiynym zabezpechenniam staloho rozvytku pidpriemstva [Modeling the mechanism for managing innovation support for sustainable enterprise development]. *Economics and Society*, no. 65. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-141>

5. Muzychenko-Kozlovska, O. V. (2024). Stratehiia pokrashchennia innovatsiinoi diialnosti pidpriemstva na zasadakh staloho rozvytku [Strategy for improving enterprise innovation activity on the basis of sustainable development]. *Economics: Realities of Time. Scientific Journal*, no. 2(72), pp. 30–38. DOI: <https://doi.org/10.15276/ETR.02.2024.4>

6. Blikhar, V., Kopytko, M., Lychenko, I., Vinichuk, M., & Polishchuk, R. (2021). Assessment of the level of economic security of innovative enterprises: Economic and legal aspect. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, no. 3(38), pp. 240–248. DOI: <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v3i38.237453>

7. Blikhar, V., Vinichuk, M., Samilo, A., Shyshko, V., & Hurkovskyi, D. (2024). Institutionalisation of innovative activity of enterprises in the system of strengthening economic security of business entities in the context of globalisation of the processes of post-war economic recovery of Ukraine on the basis of innovative development. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, no. 5(58), pp. 460–469. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.58.2024.4475>